பானியம் - எண் எட்டு

மூன்றாம் வரியின் மேலோட்டம்

Jeff Pippenger
2025-03-17

செலூகஸ் III செரௌனுஸ், கி.மு. 226 முதல் 223 வரை குறுகிய காலம் அரசனாக ஆட்சி செய்தார்; பின்னர் அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டாரோ அல்லது மர்மமான சூழ்நிலைகளில் இறந்தாரோ என்று கருதப்படுகிறது. செலூகஸ் III, அந்தியோகஸ் III-க்கு உடனடியான முன்னோடியாயிருந்தார். இந்த இரு சகோதரர்கள் பத்தாம் வசனத்தில் கூறப்படும் “மகன்களை” பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்; மேலும் 1989 ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் ரீகன் மற்றும் புஷை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்.

> ஆனால் அவன் குமாரரர்கள் எழுச்சியடைந்து, பெரும் படைகளின் திரளைக் கூட்டுவார்கள்; அவர்களில் ஒருவன் நிச்சயமாக வந்து, பெருக்கெடுத்து வெள்ளம்போல் பாய்ந்து கடந்து செல்லுவான்; பின்னர் அவன் திரும்பி வந்து, தன் கோட்டையின்வரை எழுச்சியுடன் முனைந்திருப்பான். தானியேல் 11:10.

பத்தாவது வசனம் மூன்றாவது வரியாகும்; அது 1989-இல் “முடிவின் காலத்தை” பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அது பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பதாவது வசனத்துடனும் ஏசாயா எட்டாம் அதிகாரம் எட்டாவது வசனத்துடனும் ஒன்றிணைந்து தொடர்புபடுகிறது. இந்த மூன்று வசனங்களின் தொடர்பு, பதினொன்றாவது வசனம் தற்போதைய உக்ரைனியப் போரைக் குறிக்கிறது என்பதையும், அந்தப் போரில் ராபியா யுத்தமாக பதினொன்றாவது வசனத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட விரோதிகளாக புடினும் செலென்ஸ்கியும் உள்ளனர் என்பதையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. பன்னிரண்டாவது வசனம் உக்ரைனியப் போரின் பின்விளைவுகளையும் புடினின் விதியையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. பதின்மூன்றாவது வசனத்திலிருந்து பதினைந்தாவது வசனம் வரை பானியம் யுத்தமாகும்.

பத்தாம் வசனத்தின் கருப்பொருள் “முடிவுக் காலம்” ஆகும்; மேலும் “முடிவுக் காலத்தில்” சத்தியம் முத்திரைநீக்கப்படுவதோடு தொடர்புடைய கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்ப, அது ஒரே ஒரு வசனமாக இருந்தாலும், அதில் அநேக தீர்க்கதரிசனப் பாதைகள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பத்தாம் வசனம் நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைந்திருக்கும் வரலாற்றின் ஆரம்பத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அது மூன்றாம் தூதனின் இயக்கத்தின் தொடக்கத்தையும், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்துநாலாயிரம் பேரின் முத்திரையிடுதலையும் குறிக்கிறது.

எசாயா அதி காரம் ஏழி ல் ஆரம்பி க்கு ம் தரிசனத்தி ல் அடையாளம் காணப்பட்ட லேவி யராகமம் இரு பத்தாறு ஆம் அதி காரத்தி ன் ஏழு

காலங்களை இந்த வசனம் தொடர்பு படு த்து கி றது . அந்த தொடர்பு ,
தெய்வீ கத்தையு ம் மனிதத்தையு ம் ஒன்றி ணைப்பதைச்
சு ட்டி க்காட்டு கி றது ; அது வே, இஸ்லாமி ன் மூ ன்றாம் ஐயோவாகி ய ஏ
எக்காளம் மு ழங்கு ம் காலத்தி ல், தேவபக்தி யி ன் இரகசி யம்
நிறைவு று தலாகு ம்.

இந்த வசனம் 1989-ஐ முடிவுக் காலமாகக் குறிக்கிறது; மேலும் லேவியராகமம் இருபத்தாறு அதிகாரத்தின் "ஏழு காலங்கள்" என்பதுடனான தொடர்பின் மூலம், அது வில்லியம் மில்லரின் அடிப்படைச் சத்தியத்தையும், 1863-இன் கிளர்ச்சியையும் உட்படுத்துகிறது. இந்த வசனம் நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைந்த வரலாற்றைத் தொடங்குகிறது. ஆகையால், 1989-இல் முடிவுக் காலத்தில் வந்து சேரும் அறிவின் பெருக்கின் இன்றியமையாத கூறாக இது விளங்குகிறது; மேலும் நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைந்த வரலாற்றை அமைக்கும் வெளிப்புற நிகழ்வுகளின் தீர்க்கதரிசன விளக்கப்படத்தைத் தொடங்குகிறது; அதே சமயம், "ஏழு காலங்கள்" என்பதுடனான அதன் தொடர்பின் மூலம், 1989 மற்றும் ஞாயிறு சட்டம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான வரலாற்றில் உள்ள உட்புற நிகழ்வுகளையும் அடையாளப்படுத்துகிறது.

பத்து என்ற எண் ஒரு சோதனையின் அடையாளமாகும்; மேலும், உண்மையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் ஏசாயா ஏழாம் அதிகாரத்தின் தரிசனத்துடனான இந்த வசனங்களின் தொடர்பும் அதையே வலியுறுத்துகிறது.

> சீரியாவின் தலை தமஸ்கு; தமஸ்குவின் தலை ரெசீன்; இன்னும் அறுபத்திஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் எபிராயீம் ஒரு ஜனமாக இருக்காதபடிக்கு நொறுக்கப்படும். எபிராயீமின் தலை சமாரியா; சமாரியாவின் தலை ரெமலியாவின் மகன். நீங்கள் விசுவாசிக்காவிட்டால், நிச்சயமாக நீங்கள் நிலைநிறுத்தப்படமாட்டீர்கள். ஏசாயா 7:8, 9.

"தலை" என்பது ஒரு தலைநகரத்தையும் (சமாரியா மற்றும் தமஸ்கு) ஒரு அரசனையும் (ரெசீன் மற்றும் ரெமலியாவின் மகன் பேகா) குறிக்கிறது என்று நீங்கள் நம்பாவிட்டால், நீங்கள் நிலைநிறுத்தப்படமாட்டீர்கள். ஏசாயா எட்டாம் அதிகாரம், எட்டாம் வசனத்தின் சூழலில், (அது ஏழாம் அதிகாரத்தின் அதே தரிசனமே) ஒன்றுக்கொன்று மாற்றாகப் பயன்படும் அந்த மூன்று குறியீடுகளையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால், பதினொன்றாம் வசனத்திலிருந்து பதினைந்தாம் வசனம் வரை புடினையும் ரஷ்யாவையும் தெற்கின் அரசனாக அடையாளம் காண நீங்கள் இயலமாட்டீர்கள்.

> ஆகையால் இப்போது , இதோ, கர்த்தர் அவர்கள்மேல் நதி யி ன் நீர்களை
> ஏற்றி வரச் செய்கி றார்; அவை வல்லமையு ள்ளவையு ம் பெரு கி யவையு ம்
> ஆகு ம்; அதாவது அசீ ரியாவி ன் ராஜாவு ம் அவன் மகி மையெல்லாமு ம்
> ஆகு ம்; அவன் தன் எல்லா கால்வாய்களின்மேலு ம் எழு ம்பி , தன் எல்லா

> கரைகளையும் மீறிச் செல்லுவான். அவன் யூதாவுக்குள் பாய்ந்து செல்லுவான்; பெருகி மீறிப்பாய்வான்; கழுத்துவரை எட்டுவான்; ஓ இம்மானுவேலே, அவன் இறக்கைகளின் விரிவு உன் தேசத்தின் அகலமெங்கும் நிரப்பும். ஏசாயா 8:7, 8.

பத்தாம் வசனத்தின் கருப்பொருள், முடிவுகாலத்தில் ஆரம்பித்து ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது கிருபைக்காலம் முடிவுறுதலுக்கு வழிநடத்தும் மூன்று-அடுக்கு சோதனைச் செயல்முறையாகும்.

> அவன் சொல்லினான்: தானியேலே, நீ உன் வழியிலே போ; ஏனெனில் இந்த வார்த்தைகள் முடிவுகாலம் வரையில் மூடப்பட்டும் முத்திரையிடப்பட்டும் இருக்கும். அநேகர் சுத்திகரிக்கப்படுவார்கள், வெண்மையாக்கப்படுவார்கள், சோதிக்கப்படுவார்கள்; ஆனால் துஷ்டர்கள் துஷ்டமாகவே நடப்பார்கள்; துஷ்டரில் ஒருவரும் உணரமாட்டார்கள்; ஞானிகள் மட்டுமே உணர்வார்கள். தானியேல் 12:9, 10.

“முடிவுக் காலத்தில்” தானியேலின் புத்தகம் “முத்திரை நீக்கப்பட்டு,” “சுத்திகரிக்கப்பட்டு, வெண்மையாக்கப்பட்டு, சோதிக்கப்பட்டு” என்பதினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் மூன்று-அடுக்குச் சோதனைச் செயல்முறை ஆரம்பமாகிறது. “ஞானிகள்” புரிந்துகொள்கிறார்கள்; “துன்மார்க்கர்” புரிந்துகொள்ளமாட்டார்கள். அவர்களுடைய இந்தப் புரிதலின்மை, பத்து கன்னியர் உவமையில் அவர்களுக்கெண்ணெய் இல்லாததுபோலவே, அவர்கள் அழிக்கப்படுவதற்குக் காரணமாகிறது.

> அறிவின்மையினால் என் ஜனங்கள் அழிக்கப்படுகிறார்கள்; நீ அறிவைத் தள்ளிவிட்டபடியால், நீ எனக்குப் ஆசாரியனாக இருக்காதபடி நானும் உன்னைத் தள்ளிவிடுவேன்; நீ உன் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை மறந்துவிட்டபடியால், நானும் உன் பிள்ளைகளை மறந்துவிடுவேன். ஓசியா 4:6.

“என் ஜனங்கள்” என்ற வார்த்தைகள் ஒரு உடன்படிக்கையின் ஜனங்களைச் சுட்டுகின்றன; மேலும் இந்த உடன்படிக்கையின் ஜனங்கள் “அறிவின் குறைவினால்” நிராகரிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம், விஷயங்கள் மறக்கப்படுகிறதோ அல்லது நினைவுகூரப்படுகிறதோ எனத் தீர்மானிக்கப்படும் அடையாளச் சின்னமாகும். அந்த நிலையில், “ஓய்வுநாளை நினைவுகூரு” என்பது நிகழ்காலச் சத்தியமாக உள்ளது. அங்கேயே தீருவின் வேசி நினைவுகூரப்படுகிறாள். அங்கேயே வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் தேவன் பாபிலோனின் பாவங்களை நினைவுகூருகிறார்.

> அப்பொழுது வானத்திலிருந்து வேறொரு சத்தம் சொல்லுவதைக் கேட்டேன்: என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களில் பங்கு கொள்ளாதபடிக்கும், அவளுக்கு வரும் வாதைகளில் நீங்கள்

> அடையாதபடி க்கு ம், அவளைவி ட்டு வெளியே வாரு ங்கள். ஏனெனில் அவளு டைய பாவங்கள் வானம் எட்டி ன; தேவன் அவளு டைய அக்கி ரமங்களை நினைவு கூ ர்ந்தார். அவள் உங்களு க்கு ச் செய்தது போல அவளு க்கு ச் செய்யு ங்கள்; அவளு டைய கி ரியைகளின்படி அவளு க்கு த் இரட்டி ப்பாக இரட்டி த்து அளியு ங்கள்; அவள் நிரப்பி ன பாத்தி ரத்தி ல் அவளு க்கு த் இரட்டி ப்பாக நிரப்பு ங்கள். வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 18:4–6.

அங்கேயே, லயோதிகேய ஆத்வென்டிசத்தின் தீர்க்கதரிசனத்திற்குரிய கடைசி தலைமுறையாகிய பிள்ளைகள், அல்லது அந்த தலைமுறை, துண்டிக்கப்படுகிறார்கள். அங்கேயே, தானியேல் “துன்மார்க்கர்” என்று அழைப்பவர்கள், அவர்கள் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை “மறந்துபோயிருந்தார்கள்” என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்; அவர்கள் மறந்துபோன தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் பகுதி, தேவனுடைய தீர்க்கதரிசன விதிமுறைகளோ அல்லது சட்டங்களோ ஆகும். தானியேல் புத்தகம் முத்திரை நீக்கப்படும்போது அதிகரிக்கும் “அறிவு” அவர்களுக்குக் குறைவாயிருக்கிறது என்பதே அந்தச் சூழலின் தெளிவான பொருள். தானியேல் “ஞானிகளை” “துன்மார்க்கர்களுக்கு” எதிராக வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார்; இயேசு “ஞானமுள்ள கன்னிகைகளை” “மதியீனமான கன்னிகைகளுக்கு” எதிராக வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார். ஆமோஸ், கிழக்கு, வடக்கு, சமுத்திரங்கள் ஆகியவற்றால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் தீர்க்கதரிசனச் செய்தியை கண்டுபிடிக்க முடியாதவர்களாக அதே வகுப்பினரை “அழகிய கன்னிகைகள்” என்று அடையாளப்படுத்துகிறார்.

> இதோ, நாட்கள் வருகின்றன என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறார்; நான் தேசத்தின்மேல் ஒரு பஞ்சத்தை அனுப்புவேன்; அது அப்பத்திற்கான பஞ்சமுமல்ல, தண்ணீருக்கான தாகமுமல்ல, கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை கேட்காத பஞ்சமாக இருக்கும். அவர்கள் ஒரு சமுத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு சமுத்திரம் வரை, வடதிசையிலிருந்து கிழக்குத் திசை வரைக்கும் அலைந்து திரிவார்கள்; கர்த்தருடைய வார்த்தையைத் தேடி இங்கும் அங்கும் ஓடிப்போவார்கள்; ஆனாலும் அதைக் கண்டடையமாட்டார்கள். அந்நாளில் அழகிய கன்னிகைகளும் வாலிபர்களும் தாகத்தினால் சோர்ந்து போவார்கள். சமாரியாவின் பாவத்தின் பேரில் சத்தியம்பண்ணி, “தானே, உன் தேவன் ஜீவிக்கிறான்” என்றும், “பீர்சேபாவின் வழிபாட்டு முறை ஜீவிக்கிறது” என்றும் சொல்லுகிறவர்களும் விழுந்துபோவார்கள்; இனி ஒருபோதும் எழுந்திராதிருப்பார்கள். ஆமோஸ் 8:11–14.

அவர்கள் கண்டடைய மு டி யாத செய்தி , அவர்கள் “ஒரு சமு த்தி ரத்தி லி மற்றொரு சமு த்தி ரம் வரையு ம், வடக்கி லி ரு ந்து கி ழக்கு வரையு அலைந்து தி ரிகி றார்கள்” என்பதனால், அவர்கள் எங்கு தேடி க்கொண்டி ரு க்கி றார்கள் என்பதி லேயே சி த்தரிக்கப்படு கி றது . ஆமோஸ் கூ று வதாவது , இந்த “அழகி ய கன்னிகைகள்” “கர்த்தரு டைய

வார்த்தையை” கேட்பதி ல் ஒரு “பஞ்சத்தி ல்” உள்ளனர்; மேலு ம் “அந்நாளில் அவர்கள் கர்த்தரு டைய வார்த்தையைத் தேடு ம்படி க்கு இங்கு ம் அங்கு ம் ஓடு வார்கள்; அதை அவர்கள் கண்டடையமாட்டார்கள்” என்பதாகு ம். மு டி வு காலத்தி ல், 1989 ஆம் ஆண்டி ல், நாற்பதாம் வசனத்தி ன் நிறைவேற்றத்தி லு ம், பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் பத்தாம் வசனத்தி ன் நிறைவேற்றத்தி லு ம், தானியேலி ன் பு த்தகத்தி லி ரு ந்து மு த்தி ரை நீக்கப்பட்ட செய்தி , பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் இறு தி இரண்டு வசனங்களில் சு ரு க்கமாகக் கூ றப்பட்டு ள்ளது .

> ஆனால் கிழக்கிலிருந்தும் வடக்கிலிருந்தும் வரும் செய்திகள் அவனை கலங்கச் செய்யும்; ஆகையால் அவன் பலரையும் அழித்து முற்றாக ஒழித்துப்போடும்படியாக மிகுந்த கொந்தளிப்போடும் கோபத்தோடும் புறப்பட்டுச் செல்வான். மேலும், அவன் சமுத்திரங்களுக்கு நடுவே இருக்கும் மகிமைமிக்க பரிசுத்த மலைமேல் தனது அரண்மனையின் கூடாரங்களை நாட்டுவான்; ஆயினும் அவன் தனது முடிவை அடைவான், அவனுக்கு உதவ ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள். தானியேல் 11:44, 45.

எண்ணெய் இல்லாத மூடர்களும், அழகியவர்களும், துன்மார்க்க கன்னியரும், அறிவையும் தேவனுடைய உடன்படிக்கையையும் நியாயப்பிரமாணத்தையும் நிராகரித்த கிழக்கு, வடக்கு, சமுத்திரங்கள் ஆகியவற்றின் செய்தியும், ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் வேளையில் தேவனால் நினைவுகூரப்படுகின்றன. பத்து முதல் பதினைந்து வரை உள்ள வசனங்களில் மூன்று போர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த மூன்று போர்களை நான் மூன்று வரலாறுகளாகப் பிரிக்கிறேன்; ஆனால் அவை ஒன்றாகக் கருதப்படும்போது ஒரு தொடர்ச்சியான வரியாகவும் இருக்கின்றன, ஏனெனில் பத்தாம் வசனம் “முடிவுகாலத்தை”த் திறந்து காட்டுகிறது; ஆகையால் அது மூன்று-அடுக்கு சோதனைச் செயல்முறையைத் தொடங்குகிறது.

பத்தாம் வசனம் லேவி யராகமம் இரு பத்தாறு ஆம் அதி காரத்தி ன் “ஏழு காலங்கள்” என்பதோடு ம், ஆகையால் அட்வென்டி சத்தி ன் அஸ்தி வாரங்களோடு ம், வி ல்லி யம் மி ல்லரின் பணியோடு ம் தொடர்பு படு த்தப்படு கி றது . மூ ன்று படி களின் இரண்டாம் படி , பதி னொன்றாம் வசனத்தி ன் ஒளியு ம் உக்ரைனியப் போரு ம் வெளிப்பட்டபோது தொடங்கி ய ஒரு காட்சி சார் சோதனை ஆகு ம். இரண்டாம் சோதனை காட்சி சாரமானது ; அது , தேவனு டைய தீ ர்க்கதரிசன வார்த்தையி ன் ஒளியி ல் நிகழ்கால நிகழ்வு களை அறி ந்து கொள்ளு ம் நமது தி றனைச் சார்ந்த ஒரு சோதனையை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றது மூ ன்றாம் சோதனை பதி னைந்தாம் வசனத்தி ன் பானியம் யு த்தமாகு ம்; அங்கு சி மோன் பர்-யோனாவி ன் பெயர் பேது ரு என்று மாற்றப்பட்டது ; இதன்மூ லம், பதி னாறாம் வசனத்தி ல் உள்ள ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ல் கி ரு பைக்காலம் மு டி வு று வதற்கு மு ன்பாகவே, ஒரு இலட நாற்பத்து நாலாயி ரம் பேரின் மு த்தி ரையி டு தலை அது கு றி த்து க்

காட்டி யது .

பத்தாம், பதினொன்றாம், பதினைந்தாம் வசனங்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் மூன்று யுத்தங்களிலும் அந்தியோகுஸ் மக்னுஸ் தோன்றுதலை நாம் கவனிக்கும்போது, ஒன்பதாம் வசனத்திலிருந்து பதினாறாம் வசனம் வரை உள்ள வரலாற்றில் வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தில் கூறப்பட்ட பொய்த்தீர்க்கதரிசியின் எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் நாம் காண்கிறோம்.

ஒன்று முதல் நான்கு வரையிலான வசனங்கள் நாகத்தின் வல்லமையின் எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் அடையாளப்படுத்துகின்றன. ஒன்பதும் பத்தும் ஆகிய வசனங்கள் முறையே 1798 மற்றும் 1989 ஆண்டுகளை அடையாளப்படுத்துகின்றன; இவ்வாறு, ஒன்பது முதல் பதினாறு வரையிலான வசனங்கள் பொய்த்தீர்க்கதரிசியின் எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் அடையாளப்படுத்துகின்றன. நாற்பது முதல் நாற்பத்தைந்து வரையிலான வசனங்கள் மிருகத்தின் எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. ஒன்பதும் பத்தும் ஆகிய வசனங்கள், 1798 மற்றும் 1989 ஆண்டுகளில் உள்ள நாற்பதாவது வசனத்தின் இரண்டு “முடிவுகாலங்களோடும்” ஒத்திசைகின்றன.

“முடிவுகாலம்” என்பதைக் தவறாகப் புரிந்துகொள்வது, தீர்க்கதரிசனங்களை எங்கு பொருத்திப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்குரிய குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறது என்று சகோதரி வைட் நமக்குத் தெளிவாக அறிவிக்கிறார்.

> “முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் தூதர்களின் செய்திகளில் அடங்கிய சோதனைக்குரிய செய்தியில் அவர்கள் அனுபவம் பெறாததினால், இன்று, 1897-இலும், அநேகர் இதே காரியத்தையே செய்து வருகின்றனர். இச்செய்திகள் இன்னும் எதிர்காலத்திலேயே உள்ளன என்பதற்கான ஆதாரத்தைத் தேடி வேதவசனங்களை ஆராய்கிறவர்களும் உள்ளனர். அவர்கள் இச்செய்திகளின் சத்தியத்தன்மையை ஒன்றுகூறிச் சேகரிக்கிறார்கள்; ஆனால் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றில் அவற்றுக்குரிய சரியான இடத்தை வழங்குவதில் தவறுகின்றனர். ஆகையால், செய்திகளை எங்கு அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் குறித்து மக்களைத் தவறாக வழிநடத்தும் அபாயத்தில் அப்படிப்பட்டோர் உள்ளனர். முடிவுகாலத்தை, அல்லது செய்திகளை எப்போது அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை, அவர்கள் காணவும் உணரவும் இல்லை. தேவனுடைய நாள் மெல்லிய அடிகளுடன் வந்து கொண்டிருக்கிறது; ஆனால் ஞானிகளும் பெரியோர்களுமெனக் கருதப்படுகிறவர்கள், வரையறுக்கப்பட்ட மனிதர்களிடமிருந்தே தோன்றுகிறது என்று அவர்கள் நினைக்கும் ‘உயர் கல்வி’ பற்றிப் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் வருகையின் அடையாளங்களையோ, உலகத்தின் முடிவையோ அறியாதவர்கள்.” Sermons and Talks, volume 1, 290.

பத்தாம் வசனத்தி ன் கரு ப்பொரு ள் “மு டி வு க் காலம்” ஆகு ம்; மேலு ம் பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ல் பல “மு டி வு க் காலங்கள்” அடையாளப்படு த்தப்பட்டு ள்ளன. நீங்கள் பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ல் உள்ள அந்த “மு டி வு க் காலங்களை” “கண்டு உணராவி ட்டால்,” “செய்தி களை எந்தக் காலத்தி ல் நிலைநிறு த்து வது ” என்பதை நீங்கள் அறி யமாட்டீ ர்கள். அவள், “வேதாகமங்களை ஆராய்கி றவர்கள் உண்டு ” என்று கூ று கி றாள்; எல்லா தீ ர்க்கதரிசி களின்போல அவளு டைய வார்த்தைகளு ம் கடைசி நாட்களை நோக்கி ச் சொல்லப்பட்டவைகளாக இரு ப்பதால், கடைசி நாட்களில் அவள் அடையாளப்படு த்து கி றவர்கள் மு டி வு க் காலத்தைப் பு ரிந்து கொள்ளாத ஒரு வகு ப்பி னராக இரு க்கி ஆகையால் அவர்கள், வி ழு ந்து இனி ஒரு போது ம் எழாத ஆமோஸி ன் “அழகி ய கன்னிகைகளு ம்” ஆகி றார்கள்.

பதினொன்றாம் அதிகாரம் முதல் வசனத்தில், தாரியுவும் கோரேசும் 1989-இல் நிகழும் முடிவுக்காலத்தைச் சுட்டிக்காட்ட ஒன்றாக நிற்கின்றனர். கி.மு. 246-இல் தால்மீ பாபிலோனுக்குச் சென்று வடக்கின் ராஜாவைப் பிடித்து எகிப்தில் சிறைப்பட்டதன் மூலம், ஏழாம் வசனம் முதல் ஒன்பதாம் வசனம் வரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் 1798-ஐ முன்மாதிரியாகக் காட்டியபோது, அது ஒரு “முடிவுக்காலம்” ஆக இருந்தது. பத்தாம் வசனம் 1989-இல் உள்ள “முடிவுக்காலம்” ஆகும்.

கி.மு. 723-ல் ஆரம்பமான இஸ்ரவேலின் வடக்கு இராஜ்யத்தின்மேலான சிதறடிக்கப்படுதலின் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூற்று இருபது ஆண்டுகளின் முடிவாக 1798 உள்ளது. ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் பின்னர், 538-ல், பாப்பாட்சி ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்து 1798 வரை நீடித்தது. 1798 என்பது “முடிவுகாலம்” ஆகும்; ஏனெனில் அது ஏழு காலங்களின் முடிவும், அதேபோல் தானியேல் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளினதும், ஆயிரத்து இருநூற்று தொண்ணூறு ஆண்டுகளினதும் முடிவுமாக இருக்கிறது. 1798 என்பது “முடிவுகாலம்” ஆக இருப்பதால், 538-மும் “முடிவுகாலம்” ஆகும். 538 என்பது, புறமதம் தேவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் அவருடைய சேனையையும் மிதித்தழித்த ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகளின் முடிவாகும்; அந்தச் செயலை அதே காலஅளவிற்கு பாப்பாட்சி பின்னர் செய்ததற்கு அது முன்பட்டதாக இருந்தது.

538 என்பது பாப்பரசு த்து றையி ன் அதி காரப்படு த்தலைக் கு றி க்கி றது இதனால், அது ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ன் காலத்தி லு ம் பாப்பரசு து றையி ன் அதி காரப்படு த்தலை மறு படி யு ம் கு றி க்கி றது . ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டம் ஒரு “மு டி வு க் காலத்தை” அடையாளப்படு த்து கி றது . ஆகையால், பதி னாறாம் வசனமு ம், அது போலவே மு தலாம் வசனமு ம், ஏழாம் மு தல் ஒன்பதாம் வசனங்களு ம், பத்தாம் வசனமு ம் அனைத்து ம் “மு டி வு க் காலத்தை” கு றி க்கி ன்றன. இ

சத்தியம், செய்திகளை எப்போது அமைத்துப் பொருத்த வேண்டும் என்பதை அறிந்தவர்களால் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியது ஆகும். பொம்பேயு எருசலேமை கைப்பற்றியபோது பதினாறாம் வசனத்தை நிறைவேற்றினான். அவனைத் தொடர்ந்து யூலியு சீசர், ஆகஸ்து சீசர், மற்றும் திபேரியு சீசர் வந்தனர். இயேசுவின் பிறப்பு ஒரு “முடிவு
இருந்தது; அது ஆகஸ்து சீசரின் காலத்தில் நிகழ்ந்தது.

> அப்பொழுது அவன் ஸ்தானத்தில், இராஜ்யத்தின் மகிமையில் வரி வசூலிப்பவனை எழும்பச் செய்வான்; ஆனாலும் சில நாள்களுக்குள்ளே அவன் அழிக்கப்படுவான்; கோபத்தினாலுமல்ல, போரினாலுமல்ல. தானியேல் 11:20.

இருபதாவது வசனம், பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் உள்ள “முடிவுகளின் காலம்” எனும் பட்டியலில் மேலும் ஒன்றைச் சேர்க்கிறது; அதைப் போலவே, கிறிஸ்துவின் சிலுவைப்பாட்டின் காலத்தில் ஆட்சி செய்த திபேரியு சீசரும் அதில் சேர்க்கப்படுகிறார்.

> அவனுடைய இடத்தில் ஒரு இழிவான மனிதன் எழும்புவான்; அவனுக்குப் ராஜ்யத்தின் கௌரவம் கொடுக்கப்படமாட்டாது; ஆயினும் அவன் அமைதியாக வந்து, முகஸ்துதியினால் ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொள்வான். பெருவெள்ளத்தின் படைகள்போல அவர்கள் அவன் முன்னிலையில் அடித்துச் செல்லப்பட்டு முறியடிக்கப்படுவார்கள்; ஆம், உடன்படிக்கையின் அதிபதியும் அப்படியே. தானியேல் 11:21, 22.

பலருடனான உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்துவதற்காக கிறிஸ்து வந்த தீர்க்கதரிசன வாரத்தின் மையத்தில் சிலுவை நிற்கிறது.

> அவன் அநேகரோடே ஒருவாரக்காலத்திற்கு உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்துவான்; வாரத்தின் நடுவில் பலியையும் காணிக்கையையும் நிறுத்திவிடுவான்; அருவருப்புகளின் பெருக்கினால் அது பாழாக்கப்படும்; நிறைவுக்காலம் வரையிலும், நிர்ணயிக்கப்பட்டது பாழாக்கப்பட்டதின்மேல் ஊற்றப்படும். தானியேல் 9:27.

வாரத்தின் நடுப்பகுதியில், முதல் ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்கள் முடிவடைந்த இடமே அடுத்த ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்கள் தொடங்கிய இடமாக இருப்பதால், நமக்கு ஒரு தொடக்கமும் ஒரு முடிவும் இருக்கின்றன. அந்த வாரம், புறஜாதியத்தையும் பாப்பரசத்துவத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய வடக்கு இராச்சியத்துக்கு விரோதமாக இருந்த சிதறடிப்பின் ஏழு காலங்களோடு ஒத்துப்போகிறது; அவை பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் சேனையையும் மிதித்துக்கொண்டிருந்தன.

> அப்பொழுது நான் ஒரு பரிசுத்தவான் பேசுவதைக் கேட்டேன்; அப்பொழுது வேறொரு பரிசுத்தவான், பேசிக்கொண்டிருந்த அந்தப் பரிசுத்தவானிடம், “நித்திய பலியையும், பாழாக்கும் மீறுதலையும்

> கு றி த்து , பரிசு த்தஸ்தலமு ம் சேனையு ம் காலடி யி ல் மி தி க்கப்படு ம்படி யாக ஒப்பு க்கொடு க்கப்படு ம் இந்தத் தரிசனம் எவ்வளவு காலம் நீடி க்கு ம்?” என்று கேட்டான். தானியேல் 8:13.

538 என்பது ஒரு “முடிவுக்காலம்” ஆகும்; அது சிலுவையுடனும் ஒத்துப்போகிறது; சிலுவையும் ஒரு தீர்க்கதரிசனக் காலப்பகுதியின் முடிவாகும். 538 மற்றும் சிலுவை, ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தின் தொடக்கமும் முடிவும் இரண்டும் தீர்க்கதரிசன ரீதியாக “முடிவுக்காலம்” என்று குறிக்கப்படுகின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்தும் இரண்டு சாட்சிகளை வழங்குகின்றன.

இருபத்தொன்றும் இருபத்திரண்டும் ஆகிய வசனங்களும், இருபதாம் வசனமும், பதினாறாம் வசனமும், பத்தாம் வசனமும், ஏழாம் வசனம் முதல் ஒன்பதாம் வசனம் வரையிலும், மேலும் முதலாம் வசனமும், அனைத்தும் “முடிவுக் காலத்தை” அடையாளப்படுத்துகின்றன. இருபத்திமூன்றாம் வசனம், கி.மு. 161 முதல் 158 வரை மக்கபேய யூதர்கள் விக்கிரகாராதனையான ரோமத்தோடு செய்த உடன்பாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஹஸ்மோனேய வம்சத்தின் வரலாறு—அவர்களின் ஆரம்பப் போராட்டத்திலிருந்து கி.பி. 70-இல் எருசலேம் அழிவினால் அவர்களின் முடிவுவரை—1844-இல், அதாவது ஒரு காலத் தீர்க்கதரிசனத்தின் முடிவிலும் ஆகையால் “முடிவுக் காலம்” எனப்படும் வேளையிலும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஆரம்பமாகும் விசுவாசத்திலிருந்து விலகிய புராட்டஸ்டண்டத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது; மேலும் கி.பி. 70-ஆல் குறிக்கப்படுகிற ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தில் அது முடிவடைகிறது.

இருபத்து மூன்றாம் வசனம் கி.மு. 167-இல் மோதேயின் போரில் நிகழ்ந்த ஒரு “முடிவுக்காலத்தையும்”, மேலும் கி.பி. 70-இலும் நிகழ்ந்த ஒன்றையும் அடையாளப்படுத்துகிறது; இவ்விரண்டும் முறையே 1844-ஐவும் ஞாயிற்றுக்கிழமையச் சட்டத்தையும் முன்மாதிரியாகக் காட்டுகின்றன. இருபத்து மூன்றாம் வசனமும், இருபத்தொன்றாம் மற்றும் இருபத்திரண்டாம் வசனங்களும், இருபதாம் வசனமும், பதினாறாம் வசனமும், பத்தாம் வசனமும், ஏழாம் முதல் ஒன்பதாம் வசனங்கள் வரையும், முதலாவது வசனமும் அனைத்தும் “முடிவுக்காலத்தை” சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இரு பத்து நான்காம் வசனம் அயோக்கி ய மதத்தி னரான ரோமி ன் மூ ன்று நூ ற்று அறு பது ஆண்டு கால மேலாதி க்கத்தை அடையாளப்படு த்து கி றது ; இவ்வாறு கி .மு . 31-ஆம் ஆண்டி லான தொடக்கத்தையு ம் கி .பி . 330-ஆம் ஆண்டி லான மு டி வையு ம் “மு டி வு காலம்” என்று கு றி க்கி றது . இரு பத்தேழாம் வசனமு ம் இரு பத்தொன்பத வசனமு ம் அந்தக் காலப்பகு தி யி ன் தொடக்கத்தையு ம் மு டி வையு ம் இரண்டையு ம் அடையாளப்படு த்து கி ன்றன; ஆகையால் இரு பத்து நான்காம் வசனம், இரு பத்தேழாம் வசனம், இரு பத்தொன்பதாம்

வசனம், இரு பத்து மூ ன்றாம் வசனம், இரு பத்தொன்றாம் மற்று ம் இரு பத்தி ரண்டாம் வசனங்கள், இரு பதாம் வசனம், பதி னாறாம் வசனம், பத்தாம் வசனம், ஏழாம் மு தல் ஒன்பதாம் வசனங்கள், மற்று ம் மு தலாம் வசனம் ஆகி ய அனைத்து ம் “மு டி வி ன் காலம்” என்பதைக் கு றி க்கி ன்ற

முப்பத்தொன்றாம் வசனம், பாழாக்கும் அருவருப்பானது நிறுவப்பட்ட காலமாக 538-ஐ அடையாளப்படுத்துகிறது; மேலும் முப்பத்தாறாம் மற்றும் நாற்பதாம் வசனங்கள் 1798-ஐ “முடிவுக்காலம்” என்று அடையாளப்படுத்துகின்றன. முப்பத்தொன்றாம் வசனத்தில் 538-மும், முப்பத்தாறாம் மற்றும் நாற்பதாம் வசனங்களில் 1798-மும், இருபத்தேழாம் மற்றும் இருபத்தொன்பதாம் வசனங்களும், இருபத்துநான்காம் வசனமும், இருபத்துமூன்றாம் வசனமும், இருபத்தொன்றாம் மற்றும் இருபத்திரண்டாம் வசனங்களும், இருபதாம் வசனமும், பதினாறாம் வசனமும், பத்தாம் வசனமும், ஏழாம் முதல் ஒன்பதாம் வசனங்கள் வரையும், முதலாவது வசனமும் அனைத்தும் “முடிவுக்காலத்தை” சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

“முடிவுக் காலம்” என்பது நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்துக்கு முன்பாக பதின்மூன்று முறை சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது; அந்த வசனமே ஞாயிற்றுக்கிழமைக் கட்டளைச் சட்டமாகிய இன்னொரு “முடிவுக் காலம்” ஆகும். அதைப் போலவே, நாற்பத்திஐந்தாம் வசனமும், உதவி செய்ய ஒருவரும் இல்லாமல் போப்பர் தமது முடிவை அடையும் வேளையாகிய இன்னொரு “முடிவுக் காலம்” ஆகும். “முடிவுக் காலம்” என்பது பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் பதினைந்து முறை அமைந்துள்ளது. பத்தாம் வசனத்தின் கருப்பொருள் “முடிவுக் காலம்” ஆகும். அது ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்காயிரம் பேரின் முத்திரையிடும் காலத்தில் முத்திரை நீக்கப்படும் சத்தியங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

அடுத்த கட்டுரையில் நாம் தொடர்வோம்.